

KAREL HLAVÁČEK byl dekadentním spisovatelem, kreslířem a sokolem. Svá spisovatelská díla publikoval v rámci časopisu *Sokol*, kde tedy i propagoval združení Sokol, které v Praze–Libni pomáhal založit. Dále své spisy publikoval i v časopise *Moderní Revue*, kde publikoval i svá díla výtvarná. Časopis *Moderní Revue* se vyznačoval právě svým dekadentním obsahem.

Dekadence je termín znám téměř již od starého Říma, právě proto, že je spojován s úpadkem Říma kvůli úpadku civilizace. Dekadentní styl se mezi umělci vyznačoval pocity zmaru, nudy, depresí, a jejich životní styl často zahrnoval okultismus, nevázaný sexuální život, extrémní náboženské praktiky či užíváním drog. Mezi nejznámější dekadentní umělce ve světě patřil OSCAR WILDE. Citovanou "biblí dekadence" je román *Naruby*, v němž se objevuje archetyp dekadentního antihrdiny, *Naruby* v podstatě dalo dekadenci její tvář.

I když se dekadence neomezovala jenom na literaturu, tak je poměrně obtížné najít obraz s dekadentními prvky. A když už se takový objeví, jedná se o grafiku dle předlohy v podobě dekadentní literatury.

Básnická sbírka *Pozdě k ránu* obsahuje 23 básní, jež se vyznačují dekadentními motivy a symbolismem. KAREL HLAVÁČEK zde využívá atmosféru pozdní noci a blížícího se rána. Doby šera a mlhy, kdy jsou pocity zmaru a nejistoty nejsilnější. Popisuje zde dosti přírodu a zvláštní péči věnuje popisu měsíce. Stejnojmenná báseň *Pozdě k ránu*, jenž celou básnickou sbírku otevírá, se vyznačuje i vysokou mírou hudebních motivů, které umocňují atmosféru blížícího se rána.